Posłuchaj

()

Lekcja 4
Kazanie świętego Leona, Papieża
Kazanie o Przemienieniu, przed połową

Otwiera przeto Pan wobec wybranych świadków chwałę swoją, i wspólny z innymi kształt ciała takim otacza blaskiem, że oblicze, jego podobne jest do jasności słonecznej, a szaty w białości do śniegu. W przemienieniu tem chodziło głównie o to, by z serc uczniów usunąć zgorszenie krzyża, by wiary ich nie osłabiało upokorzenie z dobrowolnie podjętej męki; dlatego miał im być objawiony majestat ukrytej godności. Lecz nie na mniejszej Opatrzności budowała się nadzieja Kościoła świętego, by całe Ciało Chrystusa uznało, jaką zmianą miało być obdarowane, i członkowie mogli sobie obiecywać uczestnictwo w tej chwale, jaka od głowy jaśniała.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Będą upojeni hojnością domu twego:
* I strumieniem rozkoszy twojéj napoisz je.
V. Albowiem u ciebie jest zdrój żywota: a w światłości twojéj oglądamy światłość.
R. I strumieniem rozkoszy twojéj napoisz je.

Lekcja 5

Otóż dla umocnienia Apostołów i wyposażenia ich we wszelką wiedzę, inna jeszcze nauka mieści się w owym cudzie. Ukazali się Mojżesz i Eljasz, czyli Prawo i Prorocy, i rozmawiali z Panem — aby w zespole owych pięciu mężów spełniło się, co jest rzeczone: „W uściech dwóch albo trzech świadków stanie każde słowo”. Cóż silniejszego, cóż więcej stałego nad słowo, W którego głoszeniu harmonijnie gra trąba Starego i Nowego Przymierza, i gdy z nauką ewangeliczną zgadzają się narzędzia starożytnych dokumentów? Uzupełniają się bowiem karty obydwóch Przymierzy, i blask obecnej chwały odsłania oraz widocznym czyni tego, którego pod zasłoną tajemnic poprzedzające znaki przepowiadały.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Mistrzu, dobrze jest nam tu być:
* Uczyńmy trzy przybytki, jeden tobie, a jeden Mojżeszowi, i jeden Eliaszowi.
V. Nie wiedząc co mówił.

R. Uczyńmy trzy przybytki, jeden tobie, a jeden Mojżeszowi, i jeden Eliaszowi.

Lekcja 6

Tych to tajemnic objawieniami podniecony apostoł Piotr, gardząc rzeczami światowemi i obrzydzając sobie sprawy ziemskie, unosił się w dziwnym porywie ducha ku rzeczom wiecznym, a napełniony radością całego tego widzenia, tam chciał zamieszkać z Jezusem, gdzie cieszył się ujawnieniem jego chwały. Stąd mówi: „Panie, dobrze jest nam tu być; jeśli chcesz, uczyńmy tu trzy przybytki, tobie jeden, Mojżeszowi jeden, a Eljaszowi jeden". Na to Pan nie odpowiada, dając do zrozumienia, że nie złą była rzecz, której pragnął, lecz przedwczesną, gdyż nie inaczej świat miał być zbawiony, jak przez śmierć Chrystusa, a przykład Pana do tego wyzywa wiarę wierzących, byśmy — aczkolwiek nie należy wątpić w obietnice szczęśliwości — mogli zrozumieć, że wśród pokus tego życia wpierw należy nam prosić o cierpliwość, niż o chwałę.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Jeźlić posługowanie śmierci literami wyrażone na kamieniach było w chwale, tak iż synowie Izraelowi nie mogli patrzyć na oblicze Mojżeszowe, dla chwały oblicza jego, która niszczeje;
* Daleko więcej posługiwanie duchowi, co trwa, jest w chwale.
V. Albowiem większej chwały ten godny jest miany niźli Mojżesz, im większą, cześć ma niż dom, ten, który go zbudował.
R. Daleko więcej posługiwanie duchowi, co trwa, jest w chwale.

V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
R. Daleko więcej posługiwanie duchowi, co trwa, jest w chwale.

Lekcja 7
Czytanie Ewangelii świętej według Mateusza
Mt 17:1-9
Onego czasu: Wziął Jezus Piotra i Jakuba i Jana, brata jego, i zaprowadził ich na górę wysoką na uboczu. I przemienił się przed nimi i rozjaśniało oblicze Jego jako słońce, szaty zaś Jego stały się białe jako śnieg. I oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, rozmawiający z Nim. A odpowiadając Piotr rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze nam tu być; jeżeli chcesz uczyńmy tu trzy przybytki: Tobie jeden, Mojżeszowi jeden i Eliaszowi jeden». Gdy on to jeszcze mówił, oto obłok jasny okrył ich. I oto głos z obłoku mówiący: «Ten jest Syn mój miły, w którym upodobałem sobie: Jego słuchajcie». A słysząc to uczniowie padli na oblicze swoje i zlękli się bardzo. I przystąpił Jezus, dotknął ich i rzekł im: «Wstańcie, a nie lękajcie się». A podniósłszy oczy swe, nikogo nie widzieli, jeno samego Jezusa.
A gdy zstępowali z góry, przykazał im Jezus mówiąc: «Nikomu nie mówcie o widzeniu, aż Syn Człowieczy zmartwychwstanie».

Homilia świętego Jana Chryzostoma

Homilia 57. na Ewangelię wg św. Mateusza, na początku
Pan wcześniej wiele mówił o niebezpieczeństwach, wiele o swojej męce, wiele o śmierci i o zabijaniu Jego uczniów oraz nałożył na nich liczne przykre i trudne sprawy. Niebezpieczeństwa oczekiwały ich już w życiu doczesnym i to w dodatku niebawem, nagrody zaś opierały

się na nadziei i oczekiwaniu. Na przykład: że kto straci swe życie dla Niego, znajdzie je; że przyjdzie w chwale swego Ojca i będzie nagradzać. Chcąc więc przekonać ich o tym w sposób naoczny, oczywiście na ile mogli to pojąć już w tym życiu, i pokazać im chwałę, w której ma przyjść, objawia im ją i przedstawia, by nie ubolewali ani nad własną śmiercią, ani nad śmiercią Pana, szczególnie zaś Piotr.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Wezwał nas Bóg świętym swym wezwaniem, według łaski swojej, która została nam teraz objawiona
* Przez zjawienie się Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa.
V. Który zniweczył śmierć, a życie i nieśmiertelność rozjaśnił.
R. Przez zjawienie się Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa.

V. Pobłogosław, ojcze.

Błogosławieństwo. Pomoc Boża niech będzie z nami zawsze. Amen.

Lekcja 8

Zauważ, co czyni nasz Pan, gdy już powie o Królestwie Niebieskim i o piekle. Bo słowami: Kto znalazł życie swoje, straci je, a kto straci życie swe dla Mnie, znajdzie je, oraz: Odda każdemu według uczynków jego, wskazał i na Królestwo, i na piekło. Powiedziawszy o jednym i

o drugim, naocznie pokazuje Królestwo, a piekła nie. Dlaczego? Byłoby to konieczne, gdyby miał przed sobą ludzi o ludzi nieokrzesanych i głupich. Skoro zaś uczniowie byli prawi i pojętni, wystarczyło ich umocnić ukazaniem lepszych rzeczy. Takie postępowanie było też dla Niego samego o wiele bardziej stosowne. Zresztą wcale nie pomija piekła, ale często stawia jakby przed oczyma jego straszliwy widok: na przykład gdy opisuje postać Łazarza; gdy wspomina człowieka żądającego zwrotu stu denarów.

V. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
R. Bogu niech będą dzięki.

R. Bóg, który sprawił, że z ciemności zabłysła światłość, oświecił serca nasze,
* Abyśmy zajaśnieli blaskiem poznania jasności Bożej w obliczu Jezusa Chrystusa.
V. Wschodzi w ciemnościach światło dla prawych sercem, łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.
R. Abyśmy zajaśnieli blaskiem poznania jasności Bożej w obliczu Jezusa Chrystusa.
V. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
R. Abyśmy zajaśnieli blaskiem poznania jasności Bożej w obliczu Jezusa Chrystusa.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related